

Η ΟΔΟΣ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

Εδάφιο κλειδί: «*Δίδε αφορμήν εις τον σοφόν και θέλει γείνει σοφώτερος· δίδασκε τον δίκαιον και θέλει αυξηθή εις μάθησιν.*» - Παροιμίες 9:9

Επιλεγμένο εδάφιο: Παροιμίες 9:1-12

ΤΑ ΠΡΟΤΕΡΗΜΑΤΑ και τα οφέλη της αναζήτησης σοφίας εγκωμιάζονται στο εδάφιο-κλειδί μας. Η πρόσκληση για είσοδο στο «σπίτι» της σοφίας όπως φαίνεται στο μάθημά μας είναι πολύ συναρπαστική. Κατά την οικοδόμηση του σπιτιού της, η σοφία λάξευσε επτά πυλώνες για να το στηρίξει. (Παρ. 9: 1) Πελώριοι και ισχυροί, υποστηρίζουν ολόκληρη την υπερκατασκευή του οικοδομήματος. Είναι ένα ασφαλές μέρος, χτισμένο για να αντέχει. Στο περιβάλλον του μπορεί να αισθανόμαστε ασφαλείς, γαλήνη και αυτοπεποίθηση στην επιδίωξη της πνευματικής μας ανάπτυξης.

Οι πυλώνες της Σοφίας μπορούν να απεικονίσουν βασικά στοιχεία της χριστιανικής ζωής. Το βάπτισμα, η άφεσις των αμαρτιών, η δικαίωσις, ο αγιασμός, η υιοθέτησις στην θεϊκή οικογένεια, η κοινωνία με τον Πατέρα και τον Υιόν και η γνώσις του Λόγου του Θεού είναι επτά πολύ ισχυροί πυλώνες. Αυτά υποστηρίζουν το σπίτι στο οποίο κατοικούμε με πίστη. Ο Παύλος μας λέει ότι ο Χριστός Ιησούς είναι ο οικοδόμος αυτού του πνευματικού σπιτιού. «*Επειδή ούτος ηξιώθη πλειότερας δόξης παρά τον Μωϋσήν,*

καθ' όσον έχει τιμήν πλειοτέραν παρά τον οίκον ο κατασκευάσας αυτόν. Διότι πας οίκος κατασκευάζεται υπό τινός, ο δε κατασκευάσας τα πάντα είναι ο Θεός. Και ο μεν Μωϋσής υπήρξε πιστός εις όλον τον οίκον αυτού ως θεράπων, εις μαρτυρίαν των λαληθησομένων, ο δε Χριστός ως Υιός επί τον οίκον αυτού, του οποίου ημείς είμεθα οίκος, εάν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίαν την παρρησίαν και το καύχημα της ελπίδος.» - Εβρ. 3: 3-6

Εκτός από την ασφάλεια αυτού του καταφυγίου, υπάρχουν κι άλλοι δελεασμοί μπροστά μας. Η Σοφία «2 έσφαξε τη σφάγια αυτής, εκέρασε τον οίνον αυτής, και ητοίμασε την τράπεζαν αυτής· 3 απέστειλε τας θεραπαίνας αυτής, κηρύττει επί των υψηλών τόπων της πόλεως, 4 Όστις είναι άφρων, ας στραφή εδώ· και, προς τους ενδεείς φρενών, λέγει προς αυτούς, 5 Έλθετε, φάγετε από του άρτου μου, και πίνετε από του οίνου τον οποίον εκέρασα· 6 αφήσατε την αφροσύνην και ζήσατε· και κατευθύνθητε εν τη οδό της συνέσεως.» (Παρ. 9: 2-6) Ο Ιησούς “αντήχησε” αυτό το μήνυμα γενναιοδωρίας στην παραβολή του για τη γαμήλια γιορτή. «Ωμοιώθη η βασιλεία των ουρανών με άνθρωπον βασιλέα, όστις έκαμε γάμους εις τον υιόν αυτού· 3 και απέστειλε τους δούλους αυτού να καλέσωσι τους προσκεκλημένους εις τους γάμους, και δεν ήθελον να έλθωσι. 4 Πάλιν απέστειλεν άλλους δούλους, λέγων· Είπατε προς τους προσκεκλημένους· Ιδού, το γεύμα μου ητοίμασα, οι ταύροι μου και τα θρεπτά είναι εσφαγμένα και πάντα είναι έτοιμα· έλθετε εις τους γάμους.» - Ματ. 22: 1-4

Καθώς περπατάμε στην οδό της σοφίας, ο καθένας μας έχει εχθρούς να αντιμετωπίσουμε. Αν μη τι

άλλο, μπορεί συχνά να είμαστε ο χειρότερος εχθρός μας. Η τεθραυσμένη κατάσταση της αδύναμης και αμαρτωλής ανθρωπότητας μας ταπεινώνει όλους μας με πολλούς τρόπους. (Ιακώβ. 3: 2) Ο Παύλος ομολόγησε: **«Ταλαίπωρος άνθρωπος εγώ· τις θέλει με ελευθερώσει από του σώματος του θανάτου τούτου; Ευχαριστώ εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών.»** (Ρωμ. 7: 24,25) Το να περπατάμε στην οδό της σοφίας δεν μας δικαιολογεί, δικαιώνει. Μόνο το αίμα του Ιησού μπορεί να το κάνει αυτό. Ωστόσο, περπατώντας σε αυτήν την οδό μας προσδίδει αγιότητα στις σκέψεις, τα λόγια και τις πράξεις μας. **«Αφήσατε την αφροσύνην και ζήσατε· και κατευθύνθητε εν τη οδώ της συνέσεως.»** - Παρ. 9: 6

Το απόσπασμα των επιλεγμένων εδαφών μας κλείνει με ένα χρονικά αποδεδειγμένα απόφθεγμα:: **«Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου· και επίγνωσις αγίων φρόνησις. Διότι δι' εμού αι ημέραι σου θέλουσι πολλαπλασιασθή, και έτη ζωής θέλουσι προστεθή εις σε.»** (εδάφ. 10,11) Αυτή η ευλογία είναι στη διάθεσή μας αν περπατήσουμε στην οδό της σοφίας.

...